

Utkommer lørdager.

Nemesis.

II

Vi ser altså at nazismen som "ideologi" knapt innebarer noe som helst positivt skapende som alene berettiger til navnet: i sin åndelige fattigdom evner den bare å snu opp ned på alle hevdvunne kulturverdier: istedenfor frihet setter den tvang, istedenfor individualisme, kollektivismen, istedenfor humanisme, rasjonalisme, istedenfor folkeopplysning, ensretting, istedenfor sannhet og objektivitet, løyn og selybedrag, istedenfor toleranse og samarbeid, intoleranse og hat: nasjonalitetsforfølgelse, raseforfølgelse, religionsforfølgelse, osv. osv. Kort sagt: istedenfor fred og kultur setter den krig og barbari: dens eneste åndsbedrift er at den overalt setter minus hvor vi har satt plus - og omvendt. - Nasjonalsosialismen hva annet er det i virkeligheten enn en litt penere betegnelse - som vi for lengst har gjennomskuet - for en tilbakegang til et barbari som vi må helt til folkevandringen for å finne sidestykke til! - Om vi da i det hele tatt vil finne det - Vi må nemlig huske at dette var u s k y l d i g barbari. Det ville være ørkesløst å anklage disse primitive germanske folkestammer som trengte fram på kontinentet og underla seg kulturlandene eller gikk opp i dem; for disse folks kulturelle og materielle forutsetninger kan naturligvis ikke sammenlignes med tyskernes. Med desto større rett, ja plikt, må vi fordømme en gammel kultur nasjon som tillater seg slike forbrytelser mot kulturen og menneskeheten som det nasjonalsosialistiske Tyskland: da eksisterer det ikke lenger noe valg: her møtes alle livssyn, sosiale, politiske og individuelle motsetninger: selv pasifistene griper resolutt til våpen - og ingen kjemper som dem, for nå gjelder det selve der k u l t u r e l l e g r u n n l a g for vår åndelige eksistens!

Appropos folkevandringene og våre germanske stamfætre! - Når Hitler i hysterisk rasehovmøt taler om den ariske eller germanske rases guddommelige kallelse som skal rettferdiggjøre alle hans skjendselsgjeringer, kan det bare slå oss hvor absolutt ugermansk hele den nazistiske mentalitet er. Allerede Tacitus og Caesars skildrer visstnok germanerne som fryktelige krigere, men med alle et primitivt folks dyder: de var ordholdne og rettskafne og satte den personlige frihet høyt. Denne frihet kjærlighet og rettsfølelse er kanskje et av de viktigste trekk til forståelsen av den saufundsmessige utvikling i England og Norden. Med lov skal landet bygges og ikke med ulov ødes, som det allerede heter i et av våre eldste lovverk (Frostatingsloven). - At engelskmennene eller vestgermanerne for den saks skyld er langt "renere" arier enn tyskerne, affiserer naturligvis ikke nyordningens profet.

Nei, nazismen er nok bare et kaotisk forsøk på å skape en ny folkevandring i den tyske imperialismes interesse. Hitler har i virkeligheten organisert alle destruktive krefter i menneskenaturen til et fryktelig anslag mot hele vår sivilisasjon. Det er nasjonalsosialismens ideologi. D e t e r d e n t o t a l e k r i g.

Vi har før hørt tale om den totale krig, men Hitler er i virkeligheten den første som har gjennomført den, nemlig ikke bare slik at sivile, kvinner og barn, sjukehus og kirker er blitt trukket inn i ødeleggelsene, men hele k u l t u r e n -overhode alt settes inn. Vi vet alle i dag at den krig som pågår nå ikke er mindre enn en kulturkrig uendelig meget større enn de umiddelbare nasjonale verdier de enkelte nasjoner kjemper for og holder i ære. Åndelig setter vi alle en nasjon som kjemper for de samme idealer besciret er vi ubesciret. - Løgnen - det eneste våpen Hitler kan stille opp mot oss her, er gjort ynkelig til

Sebastapol.

13. juni ble det meldt om nye tyske angrep på Sebastapol og at stillingen for russerne er alvorlig. Hva er Sebastapol og hvilken militær betydning har stedet? Sebastapol er ikke noen særlig stor by, antagelig nå bare ca. 80.000 innbyggere. Men den er Russlands viktigste krigshavn for Svartehavsflåten og er meget sterkt befestet både til sjø- og landsiden. Handelshavnen er forlagt til Feodosia. Festningsverkene skriver seg fra Krimkrigen 1853-56 og årene like forut. Krimkrigen begynte som en sjøkrig idet den russiske flåte ødela den tyrkiske flåte ved Sinope (på sydsiden av Svartehavet) 30. november 1853. I mars 1854 sluttet vestmaktene, England og Frankrike, forbund med Tyrkiet, lot sine flåter gå inn i Svartehavet, landet på Krim 14. september 1854, slo russerne ved Alma (elv 3 mil n.f. Sebastapol) og innesluttet Sebastapol 9. oktober. Byen med festningen ble nå systematisk beleiret av de allierte. Forsvaret ble først ledet av general Osten-Sacken, senere av fyrst Gortsjakov. General Todleben satte de ufordige festningsverker i stand. Besetningen (ca. 70.000 mann) foretok en rekke kraftige utfall, og den russiske felthær søkte forgjeves å unnsatte festningen høsten 1854 (Malaklava og Inkermann) og i august 1855 (Tsjernaja). De forenede beleiringshærer, tilsist over 170.000 mann, angrep -støttet av sin flåte- festningen gjentagne ganger, men stillingens nøkkel (Malakov) holdt seg. Først 8. september 1855 ble Malakov tatt etter en meget blodig kamp. Dermed rømnet russerne sydfronten, og byen ble oppgitt 11. september.

Under verdenskrigen var Sebastapol i april 1918, etter Brest-Litovskfreden (som ikke ble noen fred) besatt av tyske hæravdelinger. Moen kamp om festningen var det ikke.

Sebastapols fall nå ville utvilsomt bety en svekkelse av Russlands militære stilling i Svartehavet, dels ved tapet av havnen som fortrinnsvis støttepunkt for krigsflåten og dels ved tapet av festningens landfront som flankestilling overfor tysk framrykking på Kertsjhalvøya. I moralsk henseende ville kanskje festningens fall også bety en midlertidig svikt i russernes kampkraft på denne front. Men minnene om Sebastapols glimrende forsvar under Krimkrigen lever i den russiske hær, og disse minner vil sikkert få dem til å yte et like tappert forsvar i dag.

- 0 -

De forenede nasjoners dag.

De forenede nasjoners dag blir i dag (14. juni) feiret som felles flaggdag i hele den frie verden. 4/5 av menneskeheten står i dag sammen mot akselaktene.

Dagen blir feiret med parader i New York, Washington og London med representanter fra alle de allierte land. I Russland valet flaggene i byer og i landsbyer.

Churchill holdt i anledning dagen en tale til folk i de undertrykte land og takket alle dem som arbeidet for frihet og fred.

I det norske tilleggsprogram talte Thoralf Øksnevad til det norske folk og det norske flagg. - I få land har flagget vært hedret som i Norge. Overalt i landskapet så man det norske flagget vaia vinden. Og kan man tenke seg en vakrere måte å hylde sitt land på enn våre 17. mai, hvor tusener voksne og barn bærer sitt flagg synger sin nasjonalsang. - Deres der hjemme får ikke lenger bære norske flagget. Men vi her ute bærer det. Våre skip seiler under det, og vi vil kjempe til vi en dag igjen kan heise det rene flagg

Ukeoversikt.

Det er typisk at de fleste mennesker blir nedfor og motløse så snart det kommer en dårlig melding, - de glemmer så lett at vi ennå må være forberedt på motgang. Krigen er ikke på langt nær avgjort om frontene skyves litt fram eller tilbake eller om et strategisk støttepunkt faller. Så lenge de allierte hærer er intakte har vi ta selv de mest oppskrytete tyske meldinger med ro.

Uken som er gått er preget av uopphørlig kamp. Slaget i Libia har utviklet seg til det største og voldsomste som er utkjempet i ørkenen, men ennå kan det ikke sies noe om resultatet. Bir Hacheim, fortet ved den søndre fløy, er falt. Etter et heltmodig forsvar måtte de firi franske tropper (rebellerne kaller de tyske kommandeer dem) trekke seg tilbake. Det ble etter tyske oppgaver tatt 2000 fanger. Dette er relativt ubetydelig. Motstander er framleis like hårdnakket, og etter over 3 ukers kamp kjempes der ennå i de samme trakter som slaget begynte i.

Tyskerne har innledet en ny offensiv. Sebastapol, land og sjøfestningen på Krim angripes voldsomt. Det er ganske klart at tyskerne må søke å ta denne, da den ellers ville være en farlig trussel i rygg og flanke under et angrep mot Kaukasus. Festningen er sterk og den motstand som ydes av russerne er både heltmodig og stor. En viktig vanskelighet er imidlertid deres mangel på flyplasser samtidig som de er henvist til tilførsel over sjøen. Disse tilførselsveier er naturligvis desto mer sårbar fra luften.

Selv om vi må regne med at Sebastapol vil falle, så betyr nok dette et tap, men det er slett ikke avgjørende på noen måte. Uten Kaukasus og oljen er en fortsettelse av krigen neppe mulig i lengden. Ja, selv om vi regner med at de i løpet av sommeren skulle greie å ta Kaukasus, så er det mer enn tvilsomt om gleden vil bli så stor. Oljekildene vil være ødelagt og det vil ta meget lang tid før de kan komme i drift. I hele denne tiden vil de være sterkt utsatt for russiske og britiske flyangrep. Briterne kan angripe fra sine baser i Irak, og russerne nord fra, samtidig som den russiske hær vil være en farlig trussel mot deres flanke.-

Også nordpå går tyskerne på. På Leningradfronten har de begynt en voldsom offensiv i Charkovområdet, hvor offensiven foreløpig tar sikte på å gjenerobre de områder som Timosjenko vant for noen uker siden.

Molotov har vært i London og Washington og resultatet av reisen er den avtale som er truffet mellom England og Russland. Avtalen går i korthet ut på fullt og helt samarbeid underkrigen og etter at freden er sluttet. Man er enig om at det må og skal opprettes en ny front i Europa og de militære er enig om hvor og hvorledes dette best skal gjøres. Videre har Russland gitt sin fulle tilslutning til Atlanterhavsavtalen mellom Churchill og Roosevelt, altså til prinsippene for den kommende fred: Avrustning av angrepsstatene, frihet for alle folk til selv å bestemme sin regjeringsform og sine egne anliggender og de nødvendige disposisjoner for å sikre fred og fredelig samarbeid.. Den største vanskelighet med opprettelsen av en ny front er rimeligvis tonnasjespørsmålet. Under forrige krig brukte amerikanerne 7 mill. tonn skipstonnasje for å få 2 mill. soldater over havet. Nå måtte det brukes mere. Man kan regne med at de alliertes netto tonnasjetap inntil nå er ca. 5,5 mill. tonn (8 mill. tapt + fornyelser), men alt i begynnelsen av 43 kan en regne med at hele tapet vil være erstattet, og da vil det kunne settes meget tonnasje inn for den nye front; men antagelig før. Soldater og utstyr har de nok av, og avstanden fra England til den nye front er under ingen oestendighet så stor som over Atlanterhavet.